

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΩΓΩΝΙΩ
ΠΩΓΩΝΗΜΕΣΙΑΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΤΟΣ 26ον—Περίοδος Β. Αριθμός Φύλλου 467Ε)-9	ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΝ ΒΗΣΣΑΝΗ-ΠΩΓΩΝΙΟΥ	Ίδιοκτήτης Διευθυντής: ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ	Παρασκευή 17 Αυγούστου 1956
---	---------------------------------	--	-----------------------------

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΣΑΡΑΠΛΑΝΩΝ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΥ
(ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ)

Τα Τσαρπλανά νυν Βασιλικόν—Πωγωνίου είναι ένα από τα καλλίτερα χωριά του Πωγωνίου με 300 περίπου οικογένειες και 1000 περίπου κατοίκους.

Οι κάτοικοι του διακρίνονται γενικώς διὰ τὴν μεγάλην των πρὸς τὸ χωρὶον των ἀγάπην καὶ οὐδενὸς φείδονται διὰ τὴν πρόθεσιν ἀναδημιουργίαν καὶ τὴν καλὴν φήμην αὐτοῦ.

Ἐπηρετήθη εἰς αὐτὸ ἐπὶ 44 ἐτη· ἦτοι ἀπὸ τοῦ 1910 μέχρι τοῦ 1953 καὶ ἠδυνήθησαν διὰ διδασκὰς εἰς τρεῖς γενεάς. Λογίζομαι εὐτυχὴς διότι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα σχεδὸν οἱ πάντες οὐ μόνον μετὰ γάμου καὶ ἐξετέλεσαν δεόντως δι' ὅσα ὑπὲρ τοῦ σχολείου καὶ τῆς Κοινότητος ἐπραγματοποιήθησαν ἐπιχειρήματα, ἀλλὰ καὶ διὰ πράξεως τοῦ Κοινοτικῆς Συμβουλίου μετὰ ἀνεκρήρυξιν Σπυρίδων δι' ὅλην Βασιλικὴν καὶ ἐντυχον πρὸς τοῦτο εἰδικῶς Πατριάρχης ἐβλόγιμας μετ' εὐαρεσκείας, ὡς ἡ εἰς χεῖράς μου Πατριάρχης ἐπιστολὴ τῆς Α. Θ. Παναγιώτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως Κου Ἀθηνάγορα, Μεγάλου τέκνου τῶν Τσαρπλάνων.

Κατὰ τὸ μακρὸν αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐν αὐτῷ διηρηθείσης μου ὡς δημοῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου ἐφορῶντα νὰ σπουδάσω τὴν ἱστορίαν τοῦ σχολείου του, ἥτοι πότε ἰδρῦθαι τὸ πρῶτον σχολεῖον εἰς τὰ Τσαρπλανά.

Ὅλα τὰ στάδια τὰ ὁποῖα διήλθεν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως του μέχρι σήμερον καὶ γενικῶς καθεὶ τὸ σχετικὸν μετ' αὐτὸ.

Τὰ ἐκ τῆς μελέτης συμπεράσματά μου ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ δημοσιεύσω περιληπτικῶς μὲν εἰς τὸ μὲν δίκον καὶ περισπούδαστον Ἡπειρωτικὸν Περιοδικὸν τὴν φιλὴν Ἡπειρωτικὴν Ἑστῆν ἢ ὅποια ἀξίει νὰ στολιχῇ καὶ Ἡπειρωτικὴ βιβλιοθήκη καὶ καθεὶ Ἡπειρωτικὸν Σχολ. ἐκ τενέστερα δὲ εἰς τὴν ἀγαπῆ τὴν «Φωνὴν τοῦ Πωγωνίου».

Προέβλεπον λοιπὸν νὰ συντάξω τὴν ἱστορίαν τῶν Σχολείων Βασιλικῆς (Τσαρπλάνων) ἐλαβὼν ὅσιν οὐ μόνον δὲ μόνον τὰς σημερινὰς συνθήκας ὑπὸ τῆς ὁποίας λειτουργοῦν αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ πῶς ἐλειτούργουν τὰ Σχολεῖα εἰς τὰ Τσαρπλανά κατὰ τὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐποχὴν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως των.

Ἐκ τῆς βλῆς ἐρευνῆς μου, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνεύρω εἰς οὐδέναν ἄλλον πηγὴν πότε ἰδρῦθαι σχολεῖον εἰς τὰ Τσαρπλανά ἐκτὸς ἀπὸ τῶν Ἡπειρωτικῶν Μελετημάτων τοῦ ἀειμνήστου Ἱεροῦ ἐκ Ζ' γιοῦ τοῦ Ἱ. Λαμπριδίου δ' οὐδ' ὅτι γὰρ εἰς τὸν σχετικὸν μετ' αὐτῶν Πωγωνίων τὸ μόνον τοῦ εἰς μίαν στήλην αὐτοῦ ὅτι «κατὰ τὸ ἔτος 1777 ὑπὸ τοῦ Πέτρο Κοσμᾶ ἐγκατέστη διδασκαλίας τῶν κοινῶν γραμμάτων εἰς Τσαρπλανά δ' ἐφορῶντας Καραλῆς ἐν τῷ νόρθη καὶ τῆς Ἐκκλησίας διδασκόντων».

Καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ἰδρῦθαι τοιοῦτον εἰς Τσαρπλανά πρὸ τοῦ 1800 συνάγοντες τοῦτο ἀπὸ λιθίνην πλάκα τὴν ὁποῖαν ἀνεύρωμεν εἰς ἐγγὺς τοῦ Σχολείου κατεδαφισμένον πρὸ 30 ετίας μὲν κρὸν, παλαιὸν καὶ ἡρεπόμενον οἰκίαν καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀνεγράφητο καθαρά σκα

λισμένα διὰ κοπίδος τὰ ἐξῆς: «1833 Αὐγούστου 1 σχολεῖον».

Συνεπῶς διὰ νὰ κτισθῇ τὸ κτίριον αὐτὸ καὶ νὰ χρησιμοποιοῦται ὡς ἡ ἐπιγραφὴ του ὡς σχολεῖον, θὰ ἐπρεπε τοῦτο νὰ ἐλειτουργεῖ ἐνταῖς ἐποχῆς τοῦ 1833 στεγαζόμενον εἰς τὴν πλῆσιν του εὐρισκομένην ἐκκλησίαν.

Ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐνεσθῆκεν τὸ σχολεῖον ἐστεγάσθη εἰς τὸ ὡς ἂν οἰκίαν μέχρι τοῦ 1890, ὅποτε ἀνηγέρθη δαπάναις τῶν ἐν Ἀλεξίνδρει καὶ π. φιλομούσων καὶ τοῦ τῶν Τσαρπλάνων παραπλῆρωτος αὐτοῦ καὶ ἐκ τὸς τοῦ περιβόλου τῆς Ἐκκλησίας, διδόντων κτίριον ἐξαιρέτως ὑποπύον, κατόπιν ἔδωκεν τὸν Σουλτάνου ὅπου καὶ ἐστεγάσθη τὸ σχολεῖον λειτουργοῦν ὡς Παρθενάγειον διὰ τὰ ὅληα μετὰ δύο διδασκάλους καὶ ὡς ἐτατάτος Ἀστικῆς Σχολῆς δ' αὐτὴν μετὰ τρεῖς ἔως τέσσαρας διδασκάλους, μέχρι τῆς ἀπὸ τῶν Τούρκων ἀπελευθερώσεως. Κατὰ τὴν Ἀμπερδίου Ἑλληνικὴν σχολεῖον συνεστήθη εἰς Τσαρπλανά τὸ 1860.

Τὸ προσωπικὸν τῶν σχολείων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τῶν Τούρκων ἦτοι μέχρι τοῦ ἔτους 193—14 ἐμισθοδοτεῖτο ἐξ ἐθνικοῦ διενεργουμένου μεταξὺ τῶν κατοίκων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Θεοφανείων—ὁμοῦ ἐθνικὸν τὸ ὅποιον ἐξ ἀκολουθεῖ καὶ μέχρι σήμερον—γενικῶς καὶ ἐκ δωρεῶν διαφόρων εὐτόρων κατοίκων. Ἦτο τὸ σὺν τῷ ἔτῳ ἀπὸ τῶν Τούρκων τὰ γράμματα, ὡς νὰ εὐρεθῶνται κατὰ τὴν ἀπελευθερώσιν ἀπὸ τοῦ Τούρκου 1500 000 δραχμαὶ χρυσᾶ κατατεθειμέναι ὡς διαρκῆς τῆς Κοινότητος κατὰθεσις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὰ σχολεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν κοινότητα, ποσὸν τὸ ὅποιον μετὰ τὴν κατωκίαν περίοδον ἠκολούθησε τὴν τύχην ὅλων τῶν κληροδοτημάτων, πλὴν δύο ὀνομαστικῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας ἐπ' ὀνόματι τοῦ Παρθενάγειου Τσαρπλάνων ἐξ 7 500 δραχμ. ἐκάστης, τὰ μερίσματα τῶν ὁποίων διανεμίζονται τὸ σχολ. Ταμεῖον.

Κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ 1777—1860 οἱ μαθηταὶ ἐδιδάσκοντο γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν ἐπὶ τῆς ἁμμου, ἀριθμητικὴν, ὅκ τῶν καὶ καὶ Ψαλτηρίων, μετὰ δὲ τὸ 1860 Ἀλφαριθμητικὸν καὶ ὅλα τὰ βοηθητικὰ βιβλία ἀλληλοδιδασκτικῶς.

Μαθηταὶ ἐφοίτων περὶ τοῦ 100 ἄρρενες καὶ 70—80 θῆλεις. Ἀπὸ τοῦ 1913—14 ἦτο κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Τούρκων ἀπελευθερώσιν, τὰ σχολεῖα εἰς Τσαρπλανά (Βασιλικὰ) ἐλειτουργοῦν μέχρι τοῦ 1922 κεχωρισμένα εἰς τρία τοιαῦτα. ἦτοι 1) Παρθενάγειον Τσαρπλάνων μετὰ δύο διδασκάλους καὶ ἀριθμὸν μαθητῶν 70—80.

2) Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀρρένων Τσαρπλάνων μετὰ τρεῖς διδασκάλους καὶ ἀριθμὸν μαθητῶν 90—110 καὶ 3) Ἐλληνικὸν Σχολεῖον Τσαρπλάνων ἢ Ἡμιγυμνάσιον μετὰ τρεῖς καθηγητὰς καὶ ἀριθμὸν μαθητῶν 65—95.

Κατὰ τὸ ἔτος 1923 συνεχὲς ἐνυθίσθη τὸ Παρθενάγειον καὶ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀρρένων εἰς ἓν μεικτὸν τριτά-

τειον Δημ. Σχολεῖον διατηροῦν καὶ μέχρι σήμερον τὸν τίτλον «Παρθενάγειον καὶ Σχολεῖον Ἀρρένων Βασιλικῆς» κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ ἀειμνήστου τότε ἐπιθεωρητοῦ Ἀριστοῦ Γκιόλμαν καὶ τοῦτο διὰ λόγους σκοπιμότητος διότι καὶ ἄλλων τρόπων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διατηρηθῶν τὰ δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἔξω Μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Παρθενάγειου καὶ Ἐπικολούθησε λειτουργοῦν ὡς τοιοῦτον μετὰ 4 τάξεις μεικτὸ καὶ μετὰ ἀριθμ. μαθ. 160—180 μέχρι τοῦ ἔτους 1929—1930 ὅποτε καταργηθέντος καὶ τοῦ Ἡμιγυμνασίου, ἤρξατο λειτουργοῦν μέχρι καὶ τῆς σήμερον μετὰ τρεῖς μεικτὸν τριτάειν Δημ. Σχολεῖον μετὰ ἀρ. μαθητῶν 160—180.

Ἀπὸ τὸ 1946 λειτουργεῖ εἰς Βασιλικὸν καὶ Οἰκουμένην Σχολὴν μετὰ τρεῖς διδασκάλους καὶ ἀριθμὸν μαθητῶν 40—50 εἰς τὴν ὁποίαν καταρτίζονται εἰς τὴν Ραπτικήν, Ὑφαντικήν, Κέντημα καὶ π. οἰκονομικὰς ἀσχολίας περὶ τριτάειν καὶ μαθητῶν καὶ τῶν περὶ Κοινότητος Πωγωνίου καὶ Κοινότητος.

Τὸ πρῶτον σχ. λικὸν κτίριον ὡς προαναφέρωμεν ἀνηγέρθη ὑπὸ τῶν κατοίκων διὰ κοινῆς συνεισφορᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1833 καὶ ἐπετάχθητο εἰς αὐτὸ τὰ σχολεῖα· μέχρι τοῦ 1890 ὅποτε δαπάναις τῆς ἐν Ἀλεξάνδρει Ἀδελφότητος Τσαρπλάνων—τοῦ Βασιλικῆς ἀκμάζουσα καὶ σήμερον δύο Ἀδελφότητες ἐνισχύουσιν ποικιλοτρόπως τὴν Κοινότητα τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ μία ἐν Ἀλεξάνδρει—καὶ τῇ συνδρομῇ καὶ τῶν λοιπῶν κατοίκων ἀνηγέρθη μεγαλοπρεπὲς σχολ. Κτίριον, εἰς τὸ ὅποιον ἐστεγάσθητο ὅλα τὰ προαναφερθέντα σχολεῖα μέχρι τοῦ 1948 ὅποτε χαρακτηρίσθη καὶ τοῦτο ἐπικινδύνως ἐτοιμόρροπον διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παραμυθίαν τῶν μαθητῶν, συνεπὲς τοῦ βομβαρδισμοῦ κατεδαφίσθη, ἀνεκατασκευάσθη καὶ τὸ ἔκτισεν ἡ Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Παύλου τοῦ 1950—51 τοῦ νυν ὑφισταμένου μεγαλοπρεποῦς σχολικοῦ κτιρίου τύπου τετρατάξιο, εἰς τὸ ὅποιον στεγάσθη καὶ σήμερον τὸ Δημ. Σχολεῖον.

Εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Τσαρπλάνων ὑπηρετήσαν οἱ κάτωθι ἀειμνήστοι διδασκαλοὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Νεάνθης, Ζήσιμος, Βλασσίδης, Σούρας, Παγώνης, Βεγγιάδης, Προκοπίου, Κοσσούρας, Παπανικολάου καὶ Κ. Λούσης καὶ οἱ ἐν τῷ Κ. Γκιόλμαν νυν Γυμνασιάρχης ἐν Θεσ/νίκῃ καὶ ὁ ὑποφαινόμενος.

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ μέχρι τῆς καταργήσεως του ὑπηρετήσαν εἰς τὸ Ἑλλ. Σχολεῖον καὶ Ἡμιγυμνάσιον οἱ ἐξῆς:

1) Οἱ ἀειμνήστοι Βασ. Κόνιανος, Μ. Σπένης, Θεοφ. Τσολάκης κατακαρπολογηθεὶς ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν ὡς Γυμνασιάρχης Καλαμπάκας, Κ. Βολάνος καὶ Ἰγνατίος Οἰκονομίδης.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Ὅπως καθεὶ χρόνος εἶσι καὶ ἐφέτος ἐορτάσθη μετὰ μεγαλοπρέπειαν καὶ ἐνθουσιασμὸν τὸ ἐτήσιον Πανηγύρι τοῦ Γεροπλάτανου τελοῦμενον τὴν 27 Ἰουλίου. Ἐπειτα ἀπὸ τῶς κόπους τοῦ θερισμοῦ ἐρχεται καὶ ἡ Πανηγυρὶς γὰρ νὰ ἐκκουράσῃ κάπως τοὺς ἡλιοκαμένους χωρικοὺς νὰ δώσῃ λίγη χαρὰ στοὺς νέους καὶ νὰ ἀφίστη τοὺς γέροντας νὰ δειροπολήσουν γὰρ τὰ περασμένα μετὰ τὸ «παλιὸ καλοκαίρι».

Ἀπὸ μίαν ἐβδομάδα μπροστὰ οἱ νοικοκυρῆς τοῦ χωριοῦ καθαρίζουν, ἀσπρίζουν εἰς μάζοντες. Κάθε μία θὰ εἴδει τὴν ἱκανότητά της εἰς τὸ μαγεῖσμά τοῦ νοικοκυριοῦ. Καὶ νὰ ἡ 26 ἔφθασε. Τὰ πάντα ἔτοιμα. Τὰ μικρὰ σπιτάκια λάμπουν, οἱ δρομίσκοι φρεσκοκαθαρισμένοι διὰ ἔτοιμα, στὸ Κοινοτικὸν Γραφεῖον, στὸ Σχολεῖον, στὸ καφεῖο, στὰ καταστήματα καὶ στὰ μπαλκόνια ὑψώνεται ἡ γαλανόλευκος. Ἐνθιὰς κοπέλλες λυγρῶς φέρουν κρῦνον ἀπὸ τὸ ἐκαστοῦ «Μεσὶ Πηγᾶς» γὰρ νὰ εὐχαριστήσουν τοὺς πανηγυριστὰς τοῦ ἡλθον ἀπὸ βραδύς καὶ νὰ εἶναι ἐλευθερὸς τὴν ἄλλη μέρα. Ὁ Μέγας ἑσπερινὸς τελεῖται μετὰ κατανύξεως, ἐν ὅτι χωριανοὶ οἱ ταξιδιωτὰς ποὺ ἐφέτος ἦλθαν δόξα τῷ Θεῷ πολλοί. Συζητοῦν ἐγκαρδία στὰ καφενεῖα, καὶ οἱ διευθυντῆς τῆς Ἐφημερίδος μας τοῦ νῆς τὴν μεγάλην σημασίαν ποὺ ἔχουν τὰ πανηγύρια.

27 πρωὶ πρωὶ μᾶς ἐξυπνᾷ τὸ σήμαντρο τῆς Ἐκκλησίας. Μᾶς φαίνεται πῶς ὅλα διαφορετικὰ εἶναι σήμερον. Καλοτυμένια παιδιὰ, ἀνδρες εὐπρεπὲς ὑψίστοι, γέροντες μεστὰ μυστηρίων, γερὸς μετὰ σεριμένους μουστάκια, γερὸς μετὰ κοπέλλες ἡλιοκαμένα παρὰ ἐξαιρέτη γὰρ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ Θεία Λειτουργία τελεῖται μετὰ μεγάλης μεγαλοπρέπειας ὑπὸ τῶν ἱερῶν Πα

παρχίση-Παπαθανάση καὶ τοῦ Οἰκονομοῦ Παπαζέρπου βοηθουμένων ἀριστα ὑπὸ τὴν ἐκλεκτὴν χωροδία τοῦ κ. Βολτάρου ἱεροψάλτου Μητροπολίτου Ἰερσινάκτου.

Ἡ Θεία Λειτουργία εἶχε ἀνακοινωθῇ διὰ τοῦ τύπου δ' ἡ θὰ ἐτελεῖτο ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Πωγωνιανῆς πλὴν ὅμως ὁ Μητροπολίτης οἰφνηθῶς ἡσθάνησε, Περαιτωθεῖς τῆς Θείας Λειτουργίας ὡς μ' ἡλθον δ' Παπαθανάσης Οἰκονομὸς εὐστόχως, κατασπινόμενος τὸν περ ἐστὶν ἄλδν μετὰ τὴν γνωστὴν εἰς ὅλους εὐφραδίαν λόγου καὶ μετὰ τὴν γνωστὰ ῥητορικὰ σχήματά του.

Ἦσυχά ἡσυχά τὴν εἰσάγοντες πρὸς τὸν Ἅγιον ὑποχρεώσεως μας. Ἐξω περιμένει τὸ δὲ τὰ γύρω χωριὰ καὶ ἰδίαι τέρως τὸ Βασιλικὸν. Ὁ χορὸς δίνει καὶ παρνεῖ διακρίνεται ὁ χορὸς τοῦ Γεροπλάτανου καὶ τοῦ Βασιλικῆ καὶ ἀκολουθοῦν τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ.

Τὸ ἀπόγευμα ἐτίμησαν τὴν Πανηγυρίαν ἀνεπιστήμως ὁ Βουλευτὴς Ἰωάννης κ. Μελανιδῆς μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τοῦ υἱοῦ του. Ἐξ Ἰωαννίνων δὲ κ. Παῦλος Μαρινέλης διηγήτορας. Ἡ Πανηγυρὶς ἀφώγειν τὸ δὲ καφενεῖο καὶ τοῦ κ. Χρήστου Νικολάου μετὰ γκαρὸν τὸν ἀγαπῆτον μας Νικολάκη Σίββα καὶ ἄλλους ἐξυπηρετοῦσας τὸ κοινόν. Ἀλῆθεια ὅς εἶταν νὰ μὴν νύχτωνε νὰ μὴν ἐφρευγε ἡ μέρα. Γὰρ νὰ χαρῇ ὁ κόσμος γὰρ νὰ χορεύουν οἱ λεβεντιῆς νὰ καμαρώσουν οἱ γονεῖς.

Ἐανθιὰς νέες γεροδεμένα παλῆα καμάρια τοῦ χωριοῦ πιασμένα ἀπὸ τὰ χεῖρα χορεύουν ἐν ὃ ἡ «μάννα» πλέκει τὰ δαίματα καὶ μακαρίζει τὴν ἡμέραν.

Τὸ βράδυ καὶ ὅλη τὴν νύχτα ὁ χορὸς γίνεται στὸ μεσοχωρὶ μετὰ λαϊκῶν χορῶν ὡς καὶ Εὐρωπαϊκῶν, οἱ δὲ Δολιαντῆς ἀφικνέοντες ἀργὰ μετὰ Λεωφορεῖο ἔχουν δικὰ τοὺς ὄργανα. Μεταξὺ τῶν χορευσάντων διεκρίθησαν ὁ κ. Νάσσης, ὁ κ. Δ. Τσίρος, ὁ κ. Γ. Ἰωάννου, ὁ κ. Μένους δὲ τῶν νέων ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἰδιαιτέρως ὅμως ὁ Βασίλης Γκιόλμαν ἀκούρατος κατὰ δὲ τὰς πρωῒνας ὡς ὁ ἀγαπῆτος μου Σίββας καὶ ὁ συμπαθὴς Καλύβης. Ἐκ δὲ τῶν δεσποινίδων ἀρκετὰ ὄν ἡ μὴ μὴν ἀσθενῇ λόγῳ πλὴθους. Καὶ ἐν ὃ ἡ ἀγὴ γλυκοχαράζει τὸ πανηγύρι τελεῖται ἀνὰ μετὰ εὐλῆς ὅλων μας. Μεταξὺ τῶν Πανηγυριστῶν διακρίνομεν:

Ἐκ Βασιλικῆς. Τὸς κ. κ. Γεώργ. Τσοῦκαν ἱατρὸν μετὰ τῆς Κας του. Γεωργίου Μπέττιν, τὸν κ. Ἰωάν. Χατζῆν οἰκονομ. τὸν κ. Γ. Γκέτσον, τὸν κ. Ἀνδρ. Βολταῖρον, ἡ Γεωργίου, ὁ κ. Οἰκονομ. Ν. Σπύρου, Νικόλ. Ἀντωνίου μετὰ τῆς συζύγου του, Εὐάγγ. Τσάβλον, ὁ κ. Στ. Κρητῆς, ὁ κ. Κ. Καν. Φίλιου ἱατροῦ, ὁ κ. Κων. Μπαλουκᾶ, ὁ κ. Βασίλ. Γιαννέτας, ὁ κ. Χρ. Γκέτσος, ὁ κ. Δις Σακελλαρίου Διδασκάλου ΑΜΟΕ, ὁ κ. Γ. Ἰωαννίνας Μάνθου, ὁ κ. Παναγιώτου Μπέττιν, ὁ κ. Ἀνασ. Σιδάριος, ὁ κ. Χριστόφορος Μπατῆς.

Ἐκ Καλαμπάκου. Ὁ κ. Δημ. Ἐξαρχος, Χαράλ. Κο

ΟΙ ΔΗΜΟΙ ΚΑΙ ΑΙΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ
ΘΑ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΟΥΝ ΑΠΟΡΟΥΣ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εἰς τὰς Νομαρχίας διεβίβασθη ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν διὰ τοῦ ὁποίου γνωρίζεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐθεσεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του γενικῶς ὅλας κοινωνικῆς προσηλίας πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας κορασιδων.

Ἡ ἀναληφθεῖσα προσπάθεια, ἡ ἐν γένει ὁργάνωσις τῆς ὁποίας ἀνέστη εἰς κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέλει νὰ ὑπηρετήσῃ βαθεύουσας κοινωνικοὺς σκοποὺς καὶ ἀτάγκας ὡς προάγουσα τὴν ἀντιλήψιν τοῦ κοινωικοῦ συνόλου ὑπὲρ τῶν κατ' ἐξοχὴν δεομένων πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας κορασιδων, ἡ προστασία καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῶν ὁποίων σημαντικὰς παρουσιάζει δυσχερείας ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας.

Ἐναντὶ τῆς ἐκδηλωθείσης Φιλανθρωπικῆς προσπαθείας ἡ διοίκησις τῆς χώρας, ἰδιαίτερος δὲ οἱ ὅργανοι τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, δέον ὅπως μὴ παραμείνουν ἀδρανεῖς.

Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς προσπάθειας ταύτης ἐκαταστήθησαν ταῖς ἐκατοστάς τοῦ μέρους πάντοτε τῆς οικονομικῆς του δυνατοῦτος θὰ ἐπιλέγῃ ἐλευθερώσῃ τὴν ἀπορωτέραν τὴν περὶ τῆς κορασιδων, ὁ πρὸς τῆς ὁποίας θὰ εἴη προσφέρει δρχ. 1000 ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου ἀνὰ τριμηνὸν ἀνατοκισμένου θάσχηματίζεται ἡ ἐν καίρῳ ἀποδοτέα προκτα τῆς εὐεργετομένης ἀπόρου.

Πάντες οἱ εὐπόρωτοι τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων δύνανται νὰ ἐκλέγουν καὶ προικοδοτήσουν κατὰ τὰ ἀνὰ τῶν καὶ πλεονάζει τῆς μίας ἀπόρου κορασιδων.

Διὰ τῆς χειρονομίας αὐτῆς οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες θέλουν ἐκδηλώσει αἰσθημάτων φιλανθρωπίας καὶ ἐμπράκτου κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ἐναντὶ τῶν κατ' ἐξοχὴν δεομένων στοργῆς καὶ συμπαινήσεως ἀπὸ τῶν βλαστῶν τῆς ἰδίας τῶν περιοχῆς ἡ ἐνίσχυσις τῆς μελλοντικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ὁποίων θὰ ἴκανοποιήσῃ τὸ κοινωνικὸν σύνολον τῆς περιφέρειας τῶν

